

Mehdi'nin Çıkışının Yaklaştığını Gösteren Gerçekleşmiş Alametler

Ömer Faruk

9 Eki, 2017

<https://ilimvecihat.com>

İmanımızın artması için, ümitvar olmamıza, sabredip sebat etmemize, İslam'a ve Müslümanlara hizmette daha heyecanlı ve aktif olmamıza bir vesile olması için...

بسم الله الرحمن الرحيم، الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على
رسولنا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين

1) Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle buyurmuştur:

لا تقوم الساعة حتى تمتلئ الأرض ظلما وعدوانا قال ثم يخرج رجل من عترتي
أو من أهل بيتي يملؤها قسطا وعدلا كما ملئت ظلما وعدوانا

"Yeryüzü zulüm ve düşmanlık doluncaya kadar kıyamet kopmaz. (Dünya zulüm ve düşmanlıkla dolduktan) sonra benim neslimden veya (ravinin tereddüdü) ehl-i beytim'den bir adam çıkar ve zulüm ve düşmanlıkla doldurulduğu gibi yeryüzünü adaletle doldurur." (Ahmed, İbn Hibbân, İbn Huzeyme, Hâkim) El-Elbânî ve Şuayb el-Arnaût (*rahimehumallah*) isnadının sahih olduğunu belirtmişlerdir.

Hadiste yeryüzü zulüm ve düşmanlıkla dolduktan sonra çıkacak kişiyle kastedilen ittifakla İmam Mehdi (*aleyhisselam*)'dır. O'nun hilafetinden önce yeryüzünün zulümle dolu olacağını bildiren başka birçok rivayet gelmiştir. Uzun senelerdir dünyanın her bir bölgesinde çeşitli şekilleriyle zulmün bulunduğunu, Müslümanların yaşadığı ne kadar yer varsa oralarda Müslümanlara zulüm ve düşmanlık edildiğini, şu zamanda çok ve yaygın olduğu kadar hiçbir zaman Müslümanların zulüm ve düşmanlıkla karşılaşmadıklarını izah etmeye gerek yoktur.

2) Bilindiği üzere Mehdi (*aleyhisselam*) Deccal'den önce çıkacaktır. Ebu Dâvud, İbn Mâce ve Ahmed'in (*rahimehumullah*) rivayet ettiklerine göre Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle haber vermiştir:

بين الملحمة وفتح المدينة ست سنين ويخرج الدجال في السابعة

"Melhame ile (Kostantiniyye/İstanbul) şehrinin fethi arasında 6 sene vardır. Ve Deccal 7. senede çıkar."

Ancak Ebu Dâvud, Tirmizî ve İbn Mâce'nin naklettiği başka bir rivayete göre ise şöyle demiştir:

الملحمة الكبرى وفتح القسطنطينية وخروج الدجال في سبعة أشهر

“El-Melhametu’l-Kubrâ, Kostantiniyye’nin fethi ve Deccal’in çıkışı (bütün bunların hepsi) 7 ay içerisinde olur.” (Tirmizî: “Bu, hasen ġarîb bir hadistir” demiştir. ‘En büyük savaş’ anlamına gelen el-Melhametu’l-Kubrâ, Rumların (Hristiyanların) Müslümanlara karşı 80 sancakla (devletle veya bölükle) geleceği ve her bir sancak altında 12.000 askerin olacağı... savaştır.)

Ebu Dâvud ilk olarak aktardığımız rivayetin bu son rivayetten “daha sahih” olduğunu (yani ‘senedi daha iyi durumda’ demektir, yoksa ‘her ikisi de sahih, ama bu daha sahihtir’ anlamında değil!) söyleyerek ilk rivayeti tercih etmiş, aralarını cem etmemiştir. İbn Kesîr (*rahimehullah*) ise bu iki rivayetin arasının şöyle cem edilebileceğini söylemiştir; Melhame’nin başlangıcıyla bitişi arasında 6 sene vardır. Bittikten sonra Kostantiniyye’nin fethi ve sonrasında Deccalin çıkışı 7 ay içerisinde olur.

Binâen aleyh; Deccal, el-Melhametu’l-Kubrâ’nın başlamasından itibaren 7. senede çıkacaktır. Ancak birçok muhaddis her iki rivayetin de zayıf olduğuna hükmetmiştir.

İlgili rivayetlerden anlaşılıyor ki; Mehdi bu savaşta Müslümanların komutanı olacaktır. Nitekim bazı âlimler bu ordunun Mehdi’nin ordusu olduğunu açıkça ifade etmişlerdir. İbn Kesîr’in “en-Nihâye fi’l-Fiteni ve’l-Melâhim” isimli kitabında Mehdi ile ilgili açtığı bölümden sonra bu savaş hakkında bölüm açması O’nun da böyle düşündüğünü göstermektedir.

Mehdi Deccal’den önce çıkacağına göre Deccal’in çıkışının yaklaştığına alamet olarak bildirilen hâdiseler Mehdi’nin çıkışının yaklaştığına da alamet olurlar. Yeryüzünde Adem (*aleyhisselam*)’ın yaratılmasından kıyamete kadarki en büyük, en tehlikeli fitne olan ve Nuh (*aleyhisselam*)’dan beri bütün peygamberlerin çok büyük bir fitne olması sebebiyle kavimlerini kendisinden sakındırdıkları, kendisine karşı uyardıkları “Deccal” fitnesinin zuhûr etmesi ise yaklaşmış bulunmaktadır. İşte bunun kanıtları:

a) Ahmed ve Hâkim’in rivayet ettikleri ve Hâkim, Zehebî, Heysemî’nin (*rahimehumullah*) sahih olduğunu belirttikleri bir rivayette Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*), Deccal’in Uhud dağına çıkacağını ve oradan Medine’ye bakıp tabilerine şöyle söyleyeceğini bildirmiştir:

أترون هذا القصر الأبيض، هذا مسجد أحمد

“Şu beyaz sarayı görüyor musunuz? Orası Ahmed’in (Muhammed’in)

mescididir.”

Malum olduğu üzere Nebi (*sallallahu aleyhi ve sellem*) bu haberi sahabeye (*radiyallahu anhum*) bildirdiğinde Mescid-i Nebevi ne saraya benziyordu, ne de beyazdı, bilakis çamurdan ve hurma yapraklarından bina edilmişti. Ve Mescid-i Nebevi Uhud dağından görülemiyordu. Takriben 20 sene önce de mescid saray gibi ve beyaz değildi ve Uhud dağından görülemiyordu, zira küçüktü, henüz genişletilmemişti. Ancak şu zamanda Mescid-i Nebevi’ye bakan biri oranın beyaz bir saray gibi, hatta bilinen saraylardan çok daha şaşalı olduğunu rahatlıkla görebilmektedir. Ve bugün Mescid-i Nebevi Uhud dağından görülebilmektedir.

b) Ahmed’in rivayet ettiğı ve Heysemî’nin ravilerinin güvenilir olduğunu söylediğı bir rivayette Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)’in şöyle dediğı geçmektedir:

لا يخرج الدجال حتى يذهل الناس عن ذكره وحتى تترك الأئمة ذكره على المنابر

“Deccal, insanlar kendisinden bahsetmeyi unutuncaya (ihmal edinceye) ve imamlar minberlerde Ondan söz etmeyi terkedinceye kadar çıkmaz.”

Hakikaten de bugün cuma hutbelerinde, derslerde, sohbetlerde, seminerlerde, konferanslarda, programlarda Deccal’dan neredeyse hiç söz edilmemektedir. Bu son derece önemli konu insanlar arasında çok az konuşulmaktadır.

Yine bu maddeyle ilgili; Hâkim’in rivayet ettiğı ve kendisinin ve Zehebî’nin sahih dediğı bir rivayete göre Nebi (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle haber vermiştir:

يخرج الدجال في خفة من الدين و إدبار من العلم

“Deccal, dinde gevşeklik gösterildiğı ve ilimden yüz çevirildiğı bir zamanda çıkar.”

Yani Deccal, insanların yanında dinin bir ağırlığının, bir heybetinin kalmadığı; namazlarında gevşeklik gösterdikleri, kolayca faize bulaştıkları, dinin istediğine aykırı bir şekilde giyindikleri, kadın-erkek muamelelerinde rahat davrandıkları... ve dinden cahil oldukları bir dönemde çıkacaktır.

c) Müslim’in (*rahimehullah*) rivayet ettiğı “Cessâse hadisi” diye bilinen meşhur Temîm ed-Dârî (*radiyallahu anh*) kıssasında geçtiğı üzere; denizin

ortasındaki bir adada bulunan manastırda demirlerle bağlı olan Deccal, Temîm ve beraberindeki yol arkadaşlarına Beysân hurmalığının meyvesini verip vermediğini sormuş, onlar da verdiğini söylemiştir. Bunun üzerine Deccal: *“hurma vermemesi yakındır”* diyerek, çıkmasından önce buranın meyvesini vermeyeceğini haber vermiştir.

Beysân, Kudüs’ün kuzey doğusuna takriben 83 kilometre uzaklıkta bulunan Filistin’de bir beldedir. Bugün burası Yahudilerin elindedir. Bu beldedeki hurmalık -bir sonraki maddede söz edeceğimiz- Taberiyye gölü’nün kuzeyine takriben 17,5 kilometrelik mesafededir. Gariptir ki, Beysân hurmalığına 100 kilometre veya daha az uzaklıkta bulunan hurma bahçeleri hurmayla dolu iken, şu anda Beysân hurmalığındaki hurma ağaçları ise meyvesini vermemektedir. Türkiyeli meşhur gazeteci yazar Mustafa Özcan, 2014 yılının sonlarında kaleme aldığı *“Cessâse”* başlıklı yazısında şunları kaydetmiştir: *“1950 yılından itibaren Beysan hurmalığı kurumuş ve meyve vermemektedir. İsrail anılan hurmalığı kurutmuştur. Siyonistler Filistin’i işgâlleri üzerine Yeni Beysan şehri kurmuşlar, eski şehri ihmâl ederek hurmalıkların kurumasına sebep olmuşlardır. Beysan hurmalıkları 65 yıldan beri kurumuştur. İsrail’in kuruluşu Beysan hurmalıklarının kurumasına sebep olmuştur.”* 2013 yılında Filistin gezisi yapan selefi şeyh Ekrem Ziyâde’nin otobüs şoföründen aktardığı bilgilerden anlaşıldığına göre Yahudiler Irak’tan hurma fideleri getirip Beysan hurmalığına dikmektedirler. Bu da, Beysan hurmalığının hurma vermediğini göstermektedir.

d) Aynı kıssada Deccal, Taberiyye gölünde suyun olup olmadığından sormuş, onlar da bu gölde suyun çok olduğunu haber vermiş ve bunun üzerine Deccal: *“buranın suyunun gitmesi yakındır”* demiştir.

Bugün Taberiyye gölünün suyu ciddi manada çekilmiş durumdadır. Gölde İsrailileri tehdit edecek şekilde büyük bir eksilme söz konusu olup su seviyesi en alt seviyededir. Mustafa Özcan adı geçen makalesinde şöyle demiştir: *“İsrail, Ürdün üzerinden tünel açarak su ikmâliyle gölü yeniden canlandırmaya çalışıyor. Bununla birlikte gölün dumûra uğramasının önü alınamıyor.”* Ve yapılan araştırmalar, su seviyesinin düşüşünün devam ettiğini ve edeceğini göstermiştir. Yâkût el-Hamevî (*rahimehullah*, vefat tarihi: hicri 626, miladi 1229) *“Mu’cemu’l-Buldân”* isimli eserinde Taberiyye gölünü birkaç kez gördüğünü ve suyunun bol olduğunu söylemiştir.

Taberiyye gölü aynı zamanda, Deccal öldükten sonra çıkacak olan Ye’cûc ve Me’cûc’un kendisinden içeceği göldür. Onların ilkleri bu göle gelir ve ondan içerler, ta ki göl kurur. Sonra onların diğer bir kısmı göle gelir ve derler ki: *“Burada önceden su vardı.”* Buradan anlaşılmaktadır ki Deccal çıktığında bu

göl tamamen kurumuş bir halde olmayıp su seviyesi düşük bir seviyede olacak ve Ye'cûc ve Me'cûc kurutacaktır. Allahu A'lem.

e) Yine aynı rivayette geçtiği üzere Deccal, Zuğer pınarında/gözesinde suyun olup olmadığını ve pınarın yakınında bulunan insanların bunun suyuyla ekimde bulunup bulunmadığını sormuş, onlar burada suyun çok olduğunu (başka bir rivayette: suyunun tazyikli aktığını) ve insanların bu suyla ziraat yaptıklarını söylediklerinde -Sahîhu İbn Hibbân'da geçen rivayete göre-: *"Orada suyun olmaması yakındır."* demiştir.

Bu pınar, Ürdün'de bir köy olan Zuğer'de, Ürdün'deki ölü denize yakın bir yerde bulunmaktadır. Taberiyye gölünün güneyine takriben 37 kilometre uzaklıktadır. Küçük bir pınardır. "Zuğer" eski ismidir. Şu anki ismi ise "Sultan pınarı"dır. Önceden bu gözeden su tazyikli çıkıyorken şu anda ise suyu azalmaktadır. Mustafa Özcan şunları söylemiştir: *"Geçtiğimiz yıllar bölgeyi, özellikle Ürdün ve İran gibi ülkeleri kuraklık vurmuş ve yeraltı kaynakları da çekilmişti. Son sıralarda Ürdün gibi ülkelere bazen kar yağmasına rağmen genellikle kuraklık peydâ olmaktadır."*

(Deccal bu üç sorunun ardından bir de Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem)'in ne yaptığını, Arapların Onunla savaşıp savaşmadığını ve Araplara ne yaptığını sormuştur.)

f) Müslim'de geçen bir rivayete göre Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) Deccal'e Asbahân Yahudilerinden 70.000 kişinin tabi olacağını ve bunların üzerinde Tayâlise olacağını, yani başın üzerine atılan ve bel'e kadar sarkan bir tür örtülerinin bulunacağını haber vermiştir. Rivayet şu şekildedir:

يتبع الدجال من يهود أصبهان سبعون ألفاً عليهم الطيالة

"Deccale Asbahân Yahudilerinden 70.000 kişi üzerlerinde Tayâlise olduğu halde tabi olur."

Deccalin ilk olarak uğrayacağı kimseler Asbahân Yahudileridir. Bunlar Deccalin ilk tabileri olacaklardır. Asbahân İran'da bir beldedir. İran'ın başkenti Tahran'ın güneyine 340 kilometrelik bir mesafede bulunmaktadır. Günümüzün meşhur selefi davetçilerinden Muhammed Arîfi 2012 senesinde Deccal konusunu ele aldığı bir televizyon programında Asbahân'da 25.000 ila 30.000 arası nüfusta Yahudi yaşadığını ve orada onların mabedlerinin olup ayinlerini yaptıklarını ve papazlarının başında tayâlise olduğunu söylemiştir. Hadisin zahirine göre Asbahân'a başka yerlerden Yahudiler gelerek veya başka bir şekilde burada yaşayan Yahudi sayısı 70.000 civarına ulaşacak. Ancak Araplar

70, 70.000 gibi rakamları çokluk anlamında da kullanılmaktadırlar. Buna göre sayının illa da 70.000 civarına ulaşması şart değildir.

3) Müslim, Ahmed, İbn Hibbân, Ebu Nadra'dan (rahimehumullah) şunları anlattığını rivayet etmişlerdir:

كنا عند جابر بن عبد الله فقال يوشك أهل العراق أن لا يجبى إليهم قفيز ولا درهم قلنا من أين ذاك قال من قبل العجم يمنعون ذاك ثم قال يوشك أهل الشام أن لا يجبى إليهم دينار ولا مدي قلنا من أين ذاك قال من قبل الروم ثم سكت هنية ثم قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم يكون في آخر أمتي خليفة يحثي المال حثيا لا يعده عدا

“Câbir b. Abdillâh’ın (radiyallahu anh) yanında idik, şöyle dedi: “İrak ehli’ne ne bir kâfîz (İrak ehline ait bir ölçek, yani yiyecek) ne de bir dirhem verilmemesi (bunlardan men edilmeleri) yakındır.” Dedik ki: “Bu neredendir.” O da: “Acemler (Arap olmayanlar) tarafındandır, bunları engellerler” dedi. Sonra dedi ki: “Şam ehline ne bir dinar ne de bir müdy (Şam ehline ait bir ölçek, yani yiyecek) verilmemesi yakındır.” Dedik ki: “Bu neredendir.” O da: “Rumlar (Hristiyanlar) tarafındandır” dedi. Sonra az bir müddet sustu ve sonra şöyle dedi: “Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: “Ümmetimin sonunda bir halife olacaktır, (malların, ganimetlerin, fetihlerin çok olması nedeniyle) malı avuç avuç dağıtacak, saymayacak/hesaplamayacaktır.”

Bu hadiste “halife”den kasıt -Mehdi zamanında bolluğun, bereketin yaşanacağını bildiren hadislerden açıkça anlaşıldığı üzere- Mehdi (aleyhisselam)’dır. Dolayısıyla bu habere göre Mehdi’nin çıkışından önce ilk başta acemler tarafından Irak’a sonra Rumlar tarafından Şam’a ambargo uygulanacak ya da buralar muhasaraya alınacak ve sonra Mehdi çıkacaktır.

Nitekim Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi tarafından alınan kararla bütün acem (arap olmayan) devletlerce 1990 yılında Irak halkına büyük bir ekonomik ve ticari ambargo uygulamaya konulmuş ve 2003 senesine kadar devam etmiştir. Bu ambargo, insanlık tarihindeki belki de en sıkı ve acımasız yaptırım olarak tanımlanmıştır. İslam tarihi boyunca Irak’a acemler tarafından bundan başka bir ambargo veya muhasara uygulanmamıştır.

Eski muhtevasıyla “Şam” bölgesi Filistin, Suriye, Lübnan ve Ürdün’den, keza Mısır’ın, Suudi Arabistan’ın, Irak’ın ve Harran’dan başlayarak Türkiye’nin bazı

sınır bölgelerinden müteşekkildir. Rumlar (Hristiyanlar) tarafından Şam ehline yönelik engelleme, Hristiyan Rusya'nın başını çektiği sona eren Halep muhasarası olabilir veya bundan sonraki bir muhasara veya muhasaralar olabilir. Allahu A'lem.

4) Mehdi'nin (*aleyhisselam*) akabinde geleceği; 'yeryüzünün zulüm ve düşmanlıkla dolması' vakiasının uzun senelerdir yaşanması, Mehdi'den sonra çıkacak olan Deccal'in çıkışının yaklaştığını gösteren alametlerin zuhûr etmiş olması ve Mehdi'nin çıkışından önce gerçekleşeceği bildirilen Irak ehline yönelik engellemenin vuku bulması, bütün bunlar Mehdi'nin çıkışının yaklaştığı bir zamanda bulunduğumuzu göstermektedir. İşte böyle bir zamanda Şam topraklarında cihadın başlaması Mehdi'nin çıkışına daha çok yaklaştığımız anlamına gelir. Bunun nedenini açıklamadan önce şu önemli mukaddimeyi yapmamız yerinde olacaktır:

İmam Ahmed'in "Müsned"inde naklettiği ve Hâfız el-İrâkî'nin: "*sahih bir hadistir*", Heysemî'nin: "*ravileri güvenilir*", Şuayb el-Arnaût'un: "*isnadi hasendir*" dediği (*rahimehumullah*) bir rivayete göre Huzeyfe (*radiyallahu anh*) şöyle demiştir: "*Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur:*

تكون النبوة فيكم ما شاء الله أن تكون ثم يرفعها إذا شاء أن يرفعها ثم تكون
خلافة على منهاج النبوة فتكون ما شاء الله أن تكون ثم يرفعها إذا شاء الله أن
يرفعها ثم تكون ملكا عاضا فيكون ما شاء الله أن يكون ثم يرفعها إذا شاء أن
يرفعها ثم تكون ملكا جبرية فتكون ما شاء الله أن تكون ثم يرفعها إذا شاء أن
يرفعها ثم تكون خلافة على منهاج النبوة ثم سكت

"Nübüvvet, aranızda Allah'ın olmasını dilediği kadar olur, sonra onu kaldırmayı dilediği zaman kaldırır. Sonra nübüvvet menheci üzere bir hilafet olur ve Allah'ın olmasını dilediği kadar olur, sonra Allah onu kaldırmayı dilediği zaman kaldırır. Sonra ısıran (başka bir lafızda: *عضوضا* çokça ısıran) bir mülk (yönetim) olur ve Allah'ın olmasını dilediği kadar olur, sonra onu kaldırmayı dilediği zaman kaldırır. Sonra cebrî bir mülk olur ve Allah'ın olmasını dilediği kadar olur, sonra onu kaldırmayı dilediği zaman kaldırır. Sonra nübüvvet menheci üzere bir hilafet olur." (Huzeyfe): "Sonra sustu."

Bu hadisinde Nebi (*sallallahu aleyhi ve sellem*) sırasıyla kendisinden sonra ümmetinin uğrayacağı yönetim şekillerini haber vermiştir. Kendi yönetimi 23 sene sürmüştür. Sonrasında nübüvvet menheci üzere olan bir hilafet dönemi

başlamıştır. Bu dönem 4 -Hasan'ın hilafetini de eklersek 5- raşid halifenin (*radiyallahu anhum*) hilafeti ile 30 senede tamamlanmıştır. (Ortalama rakamlarla; Ebubekir 2, Ömer 10 buçuk, Osman 12, Ali 5 sene, Hasan 6 ay.) Nitekim Nebi (*sallallahu aleyhi ve sellem*) farklı lafızlarla gelmiş birçok kaynakta geçen hadisinde kendisinden sonra hilafetin 30 sene olacağını söylemiştir. Hakikaten de tam 30 sene sürmüştür. Çünkü Nebi (*sallallahu aleyhi ve sellem*) Rabîu'l-Evvel ayında vefat etmiş, vefatından tam 30 sene sonra yine bu ayda Hasan (*radiyallahu anh*) hilafet görevini Muâviye'ye (*radiyallahu anh*) devretmiştir.

Nübüvvet hilafeti döneminden sonra geleceği bildirilen “*ısıran bir mülk*” demek; halkı ısırarak, yaralayan, yani onlara zulmeden bir yönetim demektir. İsm-i fâil olan عَاضٌّ kelimesine: “*ısırılan bir mülk*” yani; ‘sıkıca tutulan, başkalarına bırakılmayan, sahiplenilen’ diye ism-i mef’ûl anlamı da verilmiştir. Taberânî’nin rivayet ettiği ve Heysemî’nin: “*ravileri güvenilir*”, el-Elbânî’nin: “*ceyyid bir isnaddır*” dediği (*rahimehumullah*) bir hadisinde Nebi (*sallallahu aleyhi ve sellem*): “*Sonra hilafet ve rahmet olur*” dedikten sonra:

ثم يكون ملكا ورحمة ثم يكون إمارة ورحمة

“*Sonra mülk ve rahmet olur. Sonra emirlik ve rahmet olur.*” demiştir. Nuaym b. Hammâd’ın (*rahimehullah*) “el-Fiten”indeki bir rivayette:

ثم ملك عاض وفيه رحمة

“*Sonra içinde rahmet olan ısırıcı bir mülktür*” diye geçer. Bu iki rivayete göre “mülk (yani melikler) merhalesi”nde rahmet vardır. Yani bu yönetim aslen İslâmî bir yönetimdir, lakin nübüvvet menheci üzere olmayan bir hilafet, zulmün karıştığı, istişare edilerek değil de miras bırakma yoluyla intikal eden (babadan oğula geçen) bir yönetimdir. Malum olduğu üzere bu merhale Emeviler ile başlayıp Osmanlı devletinin çöküşüyle sona ermiştir.

Bu merhaleden sonra Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*): “*cebrî bir mülk*” olacağını söylemiştir. Yani zorla, halka rağmen, güç kullanarak kararlarını icra eden, diktatör, zorba, rahmet etmeyen, Allah Teâlâ’nın kanunlarını tanımayan mütekebbir bir yönetim.

Seleften kimileri, bu 5 yönetim şeklinin hepsinin gerçekleştiğini, cebrî mülkten sonraki nübüvvet menheci üzere olan hilafetin Ömer b. Abdilaziz’in (*rahimehullah*) hilafeti olduğunu düşünmüşlerdir. Ancak vakıa bunun doğru olmadığını ortaya çıkarmıştır. Çünkü 1. raşid hilafet dönemi ile Ömer b.

Abdilaziz arasında sadece ısırıcı bir yönetim şekli geçmiş, cebrî mülk dönemi ise Ömer b. Abdilaziz'den sonra gerçekleşmiştir. Bir de Ömer b. Abdilaziz 3 seneden az gibi çok kısa bir süre hilafet makamında kalmıştır. Hadiste haber verilen 2. raşid hilafet dönemi müjdesinin bu kadar kısa bir müddet için olması uzak bir ihtimaldir. El-Elbânî (*rahimehullah*) şöyle söylemiştir: *“Bana göre hadisi Ömer b. Abdilaziz’e yormak uzaktır. Çünkü Onun hilafeti raşid hilafete yakın bir zamanda idi (öyle ki Ona 5. Raşid halife denilir) ve iki mülkten; ısıran mülk ve cebrî mülkten sonra olmamıştır. Allahu A’lem.”*

Binaen aleyh; ümmet-i Muhammed, Osmanlı hilafetinin sona ermesinden beri cebrî mülk merhalesini yaşamaktadır ve önümüzde inşaallah nübüvvet menheci üzere olan raşid bir hilafet bulunmaktadır.

Bu hadisinde Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) ümmetinin 2. bir raşid hilafet dönemi yaşayacağını bildirdikten sonra susarak bu dönemin son dönem olduğunu, yani bu dönemin başlamasıyla artık kıyamete çok yaklaşılmış olunacağını ifade etmiştir. İlim ehli 2. raşid hilafetin Mehdi'nin zuhûrundan önce mi yoksa Mehdi ile mi kâim olacağına ihtilaf etmişlerdir. Kimi ilim ehli hilafetin Mehdi'den önce geri gelip Mehdi'nin kurulu bir hilafet üzere zuhûr edeceğini, ama hilafet kurulduktan sonra Mehdi'nin zuhûruna az bir zaman kalacağını söylerken, kimi ilim ehli ise hilafetin Mehdi ile döneceği görüşündedirler. Bu meseleyi *“Nübüvvet Menheci Üzere Olan Hilafetin Dönüşü ve Beyt-i Makdis'in Fethi Mehdi'den Önce mi Yoksa Mehdi İle mi Olacak?”* başlıklı yazımızda ele almıştık.

Ümmet-i Muhammed uzun senelerdir 'yeryüzünün zulüm ve düşmanlıkla dolması vakıası'nı yaşarken, cebrî mülk döneminin başlamasından uzun bir süre geçtikten sonra Allah'a hamdu senalar olsun ki Kur'ân ve sünnette övülmüş, faziletli, mübarek olduğu belirtilmiş, ulema'nın ittifakıyla Mekke ve Medine'den sonra en faziletli bölge olan Şam'da halk ayaklanması neticesinde çeşitli renkleriyle ümmetin iştirak ettiği bir cihad başladı. Tunus'ta, Mısır'da, Libya'da, Yemen'de ve başka yerlerde de protestolar ve ayaklanmalar oldu, ancak bu protesto ve ayaklanmalar Şam'da olduğu gibi buralarda İslam şeriatının hakim olması amacıyla yapılan şer'î bir cihad hareketine dönüşmedi, 'Arap Baharı' içerisinde cihad sahasına dönen tek bölge Şam oldu. Ve hiç şüphesiz Şam cihadı, geride bıraktığı 6 sene içerisinde malum olan birçok büyük ve önemli olaylara ve gelişmelere tanıklık etmiş, Amerika, Rusya, Çin ve Avrupa devletlerinin büyük bir önem göstererek üzerinde hesaplar yaptıkları, planlar, projeler üretip uyguladıkları bir ümmet cihadı olarak şu asırda vuku bulmuş ve hali hazırda varolan cihadların en büyüğüdür.

İşte ümmet-i Muhammed'in önünde son merhale olarak nübüvvet menheci

üzere bir hilafet merhalesi bulunduğu bir dönemde vuku bulmuş olan Şam cihadı, hilafete ve Mehdi'nin çıkışına giden yola girilmiş olması anlamına gelmektedir. Zira Müslim'in (*rahimehullah*) rivayetine göre; Mehdi'nin komutanlığını yapacağı el-Melhametu'l-Kubrâ (en büyük savaş) için Hristiyanlar Halep yakınlarında bulunan A'mâk veya (ravinin şekki) Dâbık'a inecekler/karargâh kuracaklardır. Ebu Dâvud ve Ahmed'in (*rahimehumallah*) aktardıkları sahih bir rivayete göre; el-Melhametu'l-Kubrâ gününde Müslümanların şehri/toplanacakları yer, savaştan ve düşmandan korunacakları, güvende olacakları kaleleri/sığınakları Dimeşk/Ğûta olacaktır. Hâkim'in (*rahimehullah*) sahih bir rivayetinde Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) Dimeşk için: "O gün Müslümanların en hayırlı yerleşim yeridir" demiştir.

Gelecek Üç Maddeyle Alakalı Önemli Bir Mesele: Zayıf Hadislere Bakışımız Nasıl Olmalı?

Bir hadisin senedine bakılıp zayıf olduğuna hükmedilmiş olması o hadisin kesinlikle doğru olmadığı anlamına gelmez. Zayıf raviler hadisi asla, hiçbir zaman doğru nakletmezler denilemez. Genel hüküm olarak bunlar zayıf ravilerdir denilir, ama bunlar hadisi doğru aktarmış da olabilirler. Veya ravinin tanınmaması ya da senedden düşürülüğü için kim olduğunun bilinmemesi nedeniyle hadis zayıftır ama belki de o ravi sahih bir ravi olabilir. Yani biz zann-ı galibe göre bu hadis zayıftır, büyük ihtimalle böyle bir şey dememiştir veya yapmamıştır veya olmamıştır veya yok deriz ve o hadisi almaz, onunla amel etmeyiz (zayıf hadislerle amel etme ayrı bir meseledir.) Hadisin zayıflığının derecesine göre bu ihtimal artar veya azalır.

Aynı durum sahih dediğimiz hadisler için de geçerlidir. Yani galib-i zanna göre sahihtir der ve onu alır, onunla amel ederiz, ama belki de bu hadisin ravilerinden biri yanılmış, hadisi bize kusurlu nakletmiş olabilir.

Binâen aleyh; seneden zayıf olan bir hadis şayet vakıayla örtüşüyorsa Hamûd et-Tuveycirî, Ahmed b. Sıddîk el-Ğumâri (*rahimehumallah*) gibi kimi ilim ehli bu durumun zayıf senedi sahihe dönüştüreceğini, bu haberin Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)'e nisbetinin sahih olduğunu söylemişlerdir. Kimi âlimler ise zayıf senedin bu durumda da zayıf olarak kalacağını, ama hadise metnen/manen sahih denileceğini, çünkü bu haberin kaynağının ehl-i kitabın kitapları olma veya tecrübeyle, basiretle, firasetle söylenmiş olma ihtimali olduğu için mananın sahih olmasının Nebi (*sallallahu aleyhi ve sellem*)'e nisbetinin de sahih olmasını gerektirmeyeceğini söylemişlerdir. İbn Useymîn (*rahimehullah*) şöyle demiştir: "Zayıf hadis sahih bir hadise muhalif olmadığı ve vakia onun sıhhatine şahitlik ettiği zaman: "Bu, seneden zayıf, metnen

sahihtir” denilir.”

5) Nuaym b. Hammâd (rahimehullah, vefat tarihi: hicrî 228) meşhur “El-Fiten” isimli eserinde “Mehdi çıktığında başka bir alamet” başlığı altında zikrettiği 973 numaralı rivayette Saîd b. Museyyeb’in (rahimehullah) şöyle dediğini aktarmıştır:

تَكُونُ فِتْنَةٌ كَأَنَّ أَوَّلَهَا لَعِبُ الصَّبِيَّانِ، كُلَّمَا سَكَنتُ مِنْ جَانِبٍ طَمَتُ مِنْ جَانِبٍ،
فَلَا تَتَنَاهَى حَتَّى يُنَادِيَ مُنَادٍ مِنَ السَّمَاءِ: «أَلَا إِنَّ الْأَمِيرَ فُلَانٌ»، وَفَتَلَ ابْنُ الْمُسَيَّبِ
يَدَيْهِ حَتَّى أَنَّهُمَا لَتَنْفُضَانِ فَقَالَ: «ذَلِكَ الْأَمِيرُ حَقًّا، ثَلَاثَ مَرَّاتٍ

“Bir fitne olur ki, onun başı sanki çocukların oynamasıdır. Bu fitne ne zaman bir tarafta dinse başka bir taraftan yükselir (önü alınamaz.) Ve semadan bir münadi: “Emir falancadır” diye nida edinceye kadar bu fitne sona ermez.” Ve İbnu’l-Museyyeb... 3 kere şöyle dedi: “O gerçekten emirdir.”

Abdurrezzak (rahimehullah) Musannef’inde bu manada biraz farklı lafızlarla 20746 numaralı bir rivayet nakletmiştir.

Yine aynı başlık altında 977 nolu rivayette Nuaym b. Hammâd İbnu’l-Museyyeb’ten şöyle söylediğini nakletmiştir:

تَكُونُ فِتْنَةٌ بِالشَّامِ، كَأَنَّ أَوَّلَهَا لَعِبُ الصَّبِيَّانِ، ثُمَّ لَا يَسْتَقِيمُ أَمْرُ النَّاسِ عَلَى شَيْءٍ،
وَلَا تَكُونُ لَهُمْ جَمَاعَةٌ حَتَّى يُنَادِيَ مُنَادٍ مِنَ السَّمَاءِ: عَلَيْكُمْ بِفُلَانٍ، وَتَطْلُعُ كَفُّ
تُشِيرُ

“Şam’da bir fitne olur ki, onun başı sanki çocukların oynamasıdır. Sonra insanların durumu bir şey üzere istikamet bulmaz (düzalmaz) ve onların bir cemaati olmaz. Tâ ki semadan bir münadi: “Falancaya bağlanın/onu bırakmayın. (978. rivayette: “Emiriniz falancadır”)” diye nida edinceye kadar. Ve (ona) işaret eden bir el belirir.”

Bu 3 rivayet sened açısından zayıf rivayetlerdir.

Bu manada Taberânî’nin de (rahimehullah) bir rivayeti olup buna göre Nebi (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle haber vermiştir:

سَتَكُونُ فِتْنَةٌ لَا يَهْدَى مِنْهَا جَانِبٌ إِلَّا جَاشَ مِنْهَا جَانِبٌ، حَتَّى يُنَادِيَ مُنَادٍ مِنَ

السَّمَاءِ: أَمِيرُكُمْ فَلَانٌ

“Bir fitne olacak ki, ondan bir taraf yatışmaz ki muhakkak başka bir taraf coşar. Tâ ki semadan bir münadi: “Emiriniz falancadır” diye nida edinceye kadar.” Heysemî (rahimehullah) “Mecmau’z-Zevâid”inde bu rivayeti: “Mehdi hakkında gelen şeyler (rivayetler) babı” altında rivayet ettiği hadisler arasında zikretmiş ve zayıf olduğunu belirtmiştir. İbn Cerîr et-Taberî (rahimehullah) ise “Tehzîbu’l-Âsâr”da bu rivayetin senedinin sahih olduğunu söylemiştir, ancak el-Elbânî (rahimehullah) O’nun bu hükmünü tenkit etmiştir. Ve Taberî bu rivayetin akabinde bu emirin Mehdi olduğunun ifade edildiği bir hadis rivayet etmiş ve zayıf olduğuna işaretle bulunmuştur...

Bu rivayetler adeta Şam’daki ayaklanmanın başlangıcını, nasıl büyüyeceğini ve Mehdi çıkana kadar nasıl bir seyrinde devam edeceğini anlatmaktadır. Hatırlanırsa Şam ayaklanması, Suriye’nin Der’â şehrinde sayıları 15 olan ve yaşları 15’i geçmeyen birkaç çocuğun Tunus ve Mısır’daki protesto ve ayaklanmalardan etkilenecek eğitim-öğretim gördükleri “Medresetu’l-Erbaîn” isimli okullarının duvarlarına rejim karşıtı yazılar/sloganlar yazmaları sebebiyle başlamıştı. Bu çocuklar kısa bir süre sonra yakalandılar, işkence edildiler, hapsedildiler ve hatta bunlardan ikisi işkence sebebiyle öldü. Babaları emniyet müdürüne gelip çocuklarının serbest bırakılmasını istedi. Ancak - bilenler bilir- emniyet müdürü çok çirkin ve iğrenç bir sözle karşılık vererek bunu kabul etmedi. Bunun üzerine rejim aleyhine tezahürat yaptılar. Rejim güçleri bu tezahüratı şiddetli bir şekilde bastırdı; yaralılar, ölümler, tutuklamalar oldu. Ve rejimin kullandığı bu şiddet, sonra bütün Der’â’yı bir araya getirdi ve tezahüratlar başladı. Bkz:

<https://www.youtube.com/watch?v=PtgmTDHwSCE>

2 haftadan fazla bir süre sonra Der’â’da tezahüratlar bastırıldı. Bitti denilmişti ki, Der’â da olup bitenlerden ötürü Suriye’nin başka bir şehrinde ayaklanma baş gösterdi. Burada da dindi zannedilmişti ki bu sefer ayaklanma başka bir yere intikal etti... İşte bu şekilde Suriye genelinde ayaklanmalar oldu ve neticesinde mübarek Şam cihadı başladı.

977 nolu rivayette geçen: “Sonra insanların durumu bir şey üzere istikamet bulmaz (düzalmaz) ve onların bir cemaati olmaz...” haberi, 982 nolu rivayette Saîd b. Museyyeb’ten şöyle gelmiştir:

تَكُونُ فُرْقَةً وَاختِلَافٌ حَتَّى يَطْلُعَ كَفٌّ مِنَ السَّمَاءِ وَيُنَادِي مُنَادٍ: أَلَا إِنَّ أَمِيرَكُمْ
فَلَانٌ

“Bir ayrılık ve ihtilaf olur, tâ ki semadan bir el belirinceye ve bir münadi: “Emiriniz falancadır” diye nida edinceye kadar.”

Malum olduğu üzere Şam cihadı başladığından bu yana; yani 6 seneden beri şeriatın ikamesi için savaşılan mücahidler hep farklı bayraklar altında savaştılar, şu veya bu sebepten ötürü tek bir cemaat, tek bir komuta altında birleşme bir türlü gerçekleşemedi. Ne zaman bir birleşme girişiminde bulunulduysa hep sonuçsuz kaldı. Vallahu’l-Musteân.

Semadan bir münadinin: *“Emir falancadır”* diye nida etmesi, insanlar arasında Mehdi’nin çıktığı haberinin yayılmasından kinayedir. Mümkün ki burada, semada bulunan uydular üzerinden yayın yapan televizyon ve internet’e işaret edilmiş olabilir. Nitekim Mehdi’nin günümüz teknolojisi zamanında çıkacağına işaret eden rivayetler gelmiştir. Bu rivayetler için bkz:

<https://www.youtube.com/watch?v=IkvGrxMTBh8> (23:30’dan itibaren)

Evet, bu zikrettiğimiz rivayetler seneden zayıftır, lakin -açıkladığımız üzere- vakıanın zayıf bir rivayetle uyuşması halinde bu rivayetin en azından metnen/manen sahih olduğuna hükmedilir.

6) Bu maddede zikredeceğimiz rivayet yine Nuaym b. Hammâd’ın “El-Fiten”inde geçen zayıf bir rivayet olup öncesindeki iki madde gibi Şam cihadının Mehdi’nin çıkışının yaklaştığına bir alamet olduğuna delalet etmektedir. Ancak buna delaleti kuvvetli gözükmemektedir. Lakin delalet etme ihtimalinin bulunması nedeniyle önceki iki maddenin Şam cihadının bir alamet olduğunu göstermesine bir destek olarak burada zikretmek yerinde olacaktır.

962 nolu rivayete göre İbn Lehîa, Ebu Kabîl’in (*rahimehumallah*) şöyle dediğini aktarmıştır:

اجتماع الناس على المهدي سنة أربع ومائتين قال ابن لهيعة بحساب العجم
ليس بحساب العرب

“İnsanların Mehdi üzerinde toplanmaları 204 senesindedir.” İbn Lehîa: “Acemlerin (Arap olmayanların) hesabına göre! Arapların hesabına göre değil!”

Yani 204 senesi miladi takvime göredir, hicri takvime göre değildir. Malumdur ki ahir zamanda Mehdi’nin çıkacağını haber veren Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) miladi 632 senesinde vefat etmiştir. Dolayısıyla 204 anlamındaki

(مائتين) (۲۰۰=200) 'ten sonra (أربع) (4=ε) rakamı, أربع ومائتين yazılarak ۲۰۰۴=2004 diye anlaşılmalıdır. Ancak 2004 senesi, bu haberin bildirildiği zamanda acemlerce bilinen takvime göre verilmiştir. Zira miladi 1582 senesinde Papa 13. Gregory, takvimi 7 yıl 8 ay öne alarak değişiklik yapmış ve O'nun emri ile Katolik ülkelerde kullanılmaya başlanmıştır. Günümüzde Etiyopya dışında miladi takvim kullanan bütün ülkeler Gregoryen takvimini esas almaktadırlar. Etiyopya ise eski takvime bağlı kalarak yeni takvimi 7 yıl 8 ay geriden takip etmektedir. Bu yüzden eski takvim "Etiyopya Takvimi" olarak bilinir.

Dolayısıyla rivayette verilen 2004 senesi günümüzde yaygın olan takvime göre 2011-2012 senesine tekabül etmektedir. Bilindiği üzere 2011 yılının Mart ayında Şam'da rejime karşı ayaklanma başlamış ve 2012 başlarında cihada dönüşmüştür. Binâen aleyh Şam cihadının başlaması, insanların Mehdi üzerinde toplanmalarının başlangıcı, Mehdi'nin çıkışına götüren ilk merhaledir.

7) Yine aynı şekilde Nuaym b. Hammâd "El-Fiten"inde 935 sayılı rivayette Tubey' (rahimehullah)'ın şöyle dediğini nakletmiştir:

سَيَعُوذُ بِمَكَّةَ عَائِدٌ فَيُقْتَلُ، ثُمَّ يَمْكُتُ النَّاسُ بُرْهَةً مِنْ دَهْرِهِمْ، ثُمَّ يَعُوذُ عَائِدٌ آخَرُ،
فَإِنْ أَدْرَكَتْهُ فَلَا تَغْزُوْنَهُ، فَإِنَّهُ جَيْشُ الْخَسَفِ

"Mekke'ye birisi sığınacak ve öldürülecek. Sonra insanlar ömürlerinden bir müddet kalırlar/yaşarlar, sonra başka birisi sığınır. Şayet O'na ulaşırsan O'na karşı savaşma. Çünkü o (yani O'na karşı savaşacak ordu) hasf (yani yerin içine geçirilecek) ordudur."

Burada: *"sonra başka birisi sığınır"* cümlesindeki şahıs şüphesiz Mehdi (aleyhisselam)'dır. Zira rivayetlerde Mehdi'nin Kabe'ye sığınacağı ve orada O'na bey'at edileceği, sonra O'na karşı Şam'dan bir ordunun savaşmak için yola çıkacağı, Medine ile Mekke arasında bir yere vardıklarında Mehdi olduğunun alameti olarak yerin yarılp içine geçirilecekleri bildirilmiştir. Nitekim Nuaym b. Hammâd da bu rivayeti bu ordu hakkındaki bir başlık altında zikretmiştir.

Mehdi Kâbe'ye sığınacağı için rivayette Mekke ile kastedilen Kâbe'dir.

"Sonra insanlar مِنَ الدَّهْرِ (zamandan) bir müddet kalırlar/yaşarlar" denmeyip de: "... مِنْ دَهْرِهِمْ (kendi zamanlarından/ömürlerinden) bir müddet..."

denmesinde şuna işaret var ki; birinci sığınma olayı zamanında hayatta olan kimi insanların ömürlerinden bir müddet geçtikten sonra Mehdi'nin sığınma olayı gerçekleşecektir. Allah'ı A'lem.

Hicri 1400 senesinin Muharrem ayının ilk gününde Cuheyman el-Uteybî öncülüğünde bir grup, silahlarla Mescid-i Haram'a girmiş/sığınmış ve Cuheyman, amcasının oğlu ve kayın biraderi olan Muhammed b. Abdillâh el-Kahtânî'yi Mehdi ilan edip O ve cemaati bey'at vermiş ve orada bulunanları da bey'at etmeye çağırmıştı. Cuheyman şunları söylemiştir: *"Kendimize sığınak olarak sadece bu beyt'i bulduk. Çünkü biz biliyoruz ki Allah burayı korur..."* Bunun üzerine Suud hükümeti güçleri operasyon başlattı; Mescid-i Haram'ı 3 gün muhasaraya aldı ve sonra içeri girip çatışmaya başladılar. Çatışmalarda el-Kahtânî ve grubun bir kısmı öldürüldü. Operasyon 16 gün sonra sona erdi. Cuheyman ve geriye kalan tabileri tutuklandı ve sonra idam edildiler (*rahimehumullah*).

Mehdi Bu Şahıs Olabilir mi?

Afgan mücahidleri arasında meşhur çok ilginç bir kıssa anlatılır. Bu kıssayı Salih Seriyeye (*Rabbim O'nu korusun*) şöyle anlatmıştır:

"Bu kıssayı yaklaşık 5 yıl önce Türkistan İslami Hareketi'nin Şehid kadısı Şeyh Bilal Türkistani'den bizzat dinlemiştim. Şeyhin anlattıklarını, bahsettiği dönemde Afganistan'da olan ve haddi zatında şu an Şam'daki Türkistanlı Mücahidlerin genel emiri olan Şeyh İbrahim Mansur'a sormuştum. O da o dönem bu konunun mücahidler arasında çok konuşulduğunu söylemiş, ilave bilgiler de aktarmıştı bana.

Taliban imaratı döneminde takriben 99-2000 yılında Şeyh Usame'nin yanındaki gençlerden biri Şeyh Ebu Mus'ab Es-Suri'nin dikkatini çekiyor. Şeyh Ebu Mus'ab gencin üzerinde uzun uzun duruyor, uzun bir müddet sürekli gözlüyor ve sonunda bu gencin Mehdi (*aleyhisselam*) olabileceğini düşünüyor. Şeyh Usame'ye *"Ya Şeyh, bu genç Mehdi olabilir"* diye sürekli baskı yapıyor. Şeyh Usame önceleri çok dikkat etmese de şeyhin ısrarı üzerine O da gencin üzerinde durmaya ve hareketlerini incelemeye başlıyor ve Şeyh Usame de aynı izlenime kapılıyor. Çevresinde bulunan ilim ehli ile bu Mücahidin durumunu konuşuyor. Sonunda Mücahid ile konuşmaya karar veriyorlar. Şeyh kendisini çağırıp durumu anlatıyor. Mücahidin adı, künyesi, memleketi, kabilesi, hal ve hareketleri hadislerde Mehdi'ye dair anlatılanlara bire bir uyuyor. Şeyhler ne kadar ısrar etse bu kardeş o kadar kaçıyor. Sonunda Şeyhlerin sıkıştırmasına dayanamıyor ve başından geçen bazı olayları anlatıyor. Mekke'de yürürken insanların sürekli kendisine baktığını, bindiği

takside taksicinin yüzüne bakıp *“vallahı sen Mehdi'sin”* dediğini v.s anlatıyor.

Günler bu şekilde geçerken grupta bulunan Mücahidler bu kardeşi sürekli Şeyh Usame'ye şikayet ediyorlar. Kardeş sürekli Emr-i bil Ma'ruf yapıyor. Bunu nasıl yapıyor bilmiyorum, çevresindeki kardeşler her şeye müdahale ettiğinden yakınıyorlar. Şeyh Usame bu kardeşe *“sen geldiğin yere (Mekke) dön. Sana haber gelecek”* diyor ve bu Mücahidi Mekke'ye geri gönderiyor. Bu olayların yaşandığı dönemde bu kardeşin çok genç olduğu ve 20'li yaşların başında olduğu söyleniyordu. Eğer öyle ise ve de hala yaşıyorsa 40 yaşına yaklaşmış demektir. Mehdi midir bilmiyorum. Lakin ismi geçen şeyhler de dahil birçok şeyh Mehdi olduğu izlenimine kapılmışlar. Eğer Mehdi o mücahid ise Allahu alem zuhuru yakındır. Kissanın çoğunu kendisinden dinlediğim Şeyh Bilal aynı şekilde Şeyh Usame'nin de hadislerde zikri geçen Kahtani olduğuna inanıyordu. Malum Şeyh Usame'de Kahtan kabilesindendi ve elinden asasını da hiç düşürmüyordu.”

Sonuç olarak diyebiliriz ki; bizler Mehdi'nin çıkışının yakın olduğu bir dönemde bulunmaktayız. Ancak bu yakınlığın süresi ne kadardır, bunu elbette ki yalnızca Allah Teâlâ bilir. 1 sene sonra da çıkabilir, 2 veya 5 veya 10 veya 20 veya 30 sene sonra da çıkabilir. Allahu A'lem. Bir kul olarak bize düşen, Allah Teâlâ'nın bizden istediklerini yerine getirmek; yeryüzünde şeriatının hakim olması, hilafetin kurulması için çalışıp çabalamak, yolunda cihad etmek, karşılığını sadece O'ndan umarak gücümüz yettiğince amel edip mesafe kat etmektir.

Son olarak şunun altını çizelim ki; Mehdi'nin çıkışı bazılarının zannettiği gibi kesinlikle rahatlık döneminin başlangıcı olmayacak. Bilakis O'nun çıkışı demek çok çetin geçecek günler demektir; cihad demek, ordusunun üçte birinin kaçacağı ve tevbelerinin asla kabul edilmeyeceği, diğer üçte birinin de şehid olacağı melhame-i kubrâ (en büyük savaş) demek, sıkıntılar, meşakkatler, büyük fedakârlıklar, sabır, sebat demektir. Allah Teâlâ'dan zorlu imtihanlar karşısında üzerimize sabır yağdırmasını, ayaklarımızı, kalplerimizi dini üzere sabit kılmasını isteriz.

Ve'l-hamdu lillâhi Rabbi'l-Âlemîn.